

Cal Margarit

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer Argelines, núm. 49
Alçada: 113

Coordenades:

Latitud: 41.54558
Longitud: 1.88979
UTM Est (X): 407403
UTM Nord (Y): 4599920

Classificació

Número de fitxa: 08147 - 11
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Romàntic Eclecticisme
Segle: XIX
Any: 1899
Autoria de l'element: Francisco del Villar i Carmona (arquitecte)
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció d'Olesa de M (14/06/94)
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 7400126DF0070S0001FY
Autoria de la fitxa: Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dc., 13/07/2011 - 02:00

Descripció

Casa unifamiliar aïllada, dissenyada per Francesc de Paula del Villar: un dels més destacats arquitectes catalans de les darreries del segle XIX. Es tracta d'una obra eclèctica, d'un estil romàntic amb influències colonials. L'edifici, que destaca en el seu entorn per una voluntat d'ostentació, està separat del carrer amb una tanca. És de planta quadrada i consta de semisoterrani, planta baixa i planta pis, amb un jardí a la part posterior. Les façanes són d'estucat vermell tot imitant el maó vist, i compten amb elements clàssics, com les columnes i pilastres d'ordre jònic i mixt. La part superior és rematada amb un petit balcó i frontó semicircular que li dona un aire escenogràfic. La façana posterior té una galeria semicircular amb unes escalinates de caire romàntic que donen al jardí. L'interior de la casa, que ha conservat de manera exemplar les característiques originàries, es distribueix entorn d'un pati central cobert. Les diverses habitacions conserven treballs notables de guix en els sostres en forma de motlures i enteixinats. Destaca especialment el sostre del vestíbul d'entrada i del menjador. La planta superior ha estat habilitada recentment. Rere el jardí la propietat continua amb un terreny terrassat que antigament eren horts. Es conserva una bassa coberta que recollia les aigües residuals per regar aquests horts.

Història

Segons el plànol conservat a l'Arxiu Històric Municipal es tracta d'un projecte amb data de 23 de Març de 1899. L'autor és Francesc de Paula del Villar y Carmona (Barcelona 1860 - Ginebra 1927): un arquitecte important però relativament poc conegut, ja que el seu estil clàssic i eclèctic ha quedat fora dels corrents més valorats. Era fill del també arquitecte Francisco de P. del Villar y Lozano, el qual tenia un estudi on va començar a treballar un jove Antoni Gaudí fent les obres d'ampliació del monestir de Montserrat. El fill, Francesc de Paula del Villar i Carmona, va succeir el pare com a arquitecte diocesà i continuà les obres de Montserrat. Així mateix, també es conserven diversos edificis seus a Barcelona. Francesc de P. del Villar va morir a Ginebra. Gràcies a la intervenció de l'arquitecte Bassegoda, els seus projectes es conserven a l'arxiu del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Aquest arquitecte treballava amb estreta col·laboració amb el mestre d'obres d'Olesa Pere Vilata. Els dos van fer-se càrrec de la construcció de cal Margarit amb motiu del casament de la filla de Pere Vilata amb Llorenç Margarit, membre d'una important família d'industrials del tèxtil que tenia com a membre destacat a Joan Margarit i Duran. Més tard, la casa fou adquirida per un membre d'una altra branca de la família, i els seus descendents són els actuals propietaris. Pere Vilata és responsable també de diversos edificis d'interès dins el nucli d'Olesa.

Bibliografia

Arxiu Històric Municipal. Lligall núm. 37

GONZÁLEZ BASCHWITZ, José; OBRADORS, Xavier (2006). Pla Especial de Protecció i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic d'Olesa de Montserrat. Ajuntament d'Olesa de Montserrat. Fitxa B-13

